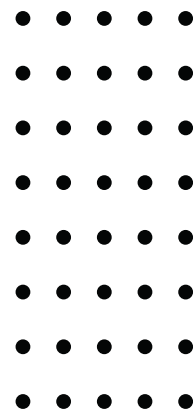

≡ НАОДИ

од Процена на потребите на жени жртви на насилство и семејно насилство во БИТОЛА

- 70% од жените жртви на семејно насилство изјавиле дека немаат доверба во институциите, и поради тоа не го пријавуваат насилството и не можат да донесат одлука за напуштање на насилната средина.
- 80% од жените жртви на семејно насилство во Битола имаат малолетни деца, кои се директни или индиректни жртви на насилство од истиот сторител.
- 70% од жените жртви кои го напуштиле насилниот партнер живеат во живеалиште со други членови на семејството или со своите родители.
- 95% од овие жени немаат имот на свое име, а ниските плати не им дозволуваат да обезбедат сопствено живеалиште. Економската зависност е главната причина поради која не го напуштаат насилниот партнер.
- Најголемиот број на жртви на семејно насилство во Битола не користат ниту едно од правата од социјална заштита.
- Општина Битола не ги препознава жените жртви на насилство како посебна ранлива категорија и нема предвидено мерки за помош и поддршка во своите програми и буџет.
- Преку програмите и мерките за вработување на Агенцијата за вработување во Битола не била вработена ниту една жена жртва.

* Овие податоци се наоди од „Процена на потребите за помош и поддршка на жените жртви на насилство кои го напуштиле насилниот партнер и/или донеле одлука за напуштање“ изработена од НВО СЕМПЕР во соработка со Националната мрежа против насилство врз жени и семејно насилство во 2021г.

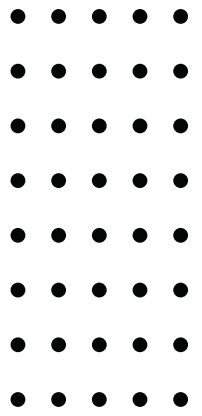
With funding from

Оваа активност се спроведува во рамките на проектот „Институционализирање на квалитетни услуги за рехабилитација и интеграција на жртви од насилство“ финансиран од Австриската агенција за развој (АДА) со средства на Австриската развојна соработка, а спроведуван од Националната мрежа против насилство врз жени и семејно насилство.

≡ ПРЕПОРАКИ

за унапредување на системот на ЗАШТИТА И РЕИНТЕГРАЦИЈА на жени жртви на насилство и семејно насилство во БИТОЛА

- Општина Битола треба да ги препознае жените жртви на семејно насилство како посебна ранлива категорија, и да изготвува програми и политики кои ќе бидат прилагодени на специфичните потреби на оваа ранлива категорија.
- Локалната самоуправа согласно законските обврски во годишните програми за социјална заштита треба да предвиди буџет за финансиска поддршка на жени жртви на семејно насилство.
- Локалната самоуправа треба да донесе Правилник за финансиска поддршка на жени жртви на семејно насилство во кој ќе биде опфатено поддржано домување и индивидуална финансиска помош на жртвите која ќе се доделува според одредени критериуми.
- Општина Битола во соработка со МТСП треба да воспостави советувашилен центар за жени и деца жртви на насилство, кој ќе ги исполнува минимум стандардите за специјализирани сервиси, а чија цел ќе биде помош и поддршка на жртвите кои сакаат да го напуштат сторителот, како и помош и поддршка во процесот на реинтеграција и започнување на нов живот без насилство. Советувалишниот центар треба да биде финансиски подржан од локалната самоуправа и да биде раководен од женска граѓанска организација.
- Да се унапреди соработката помеѓу Центарот за социјална работа и Агенцијата за вработување во Битола, со цел подобро информирање на жените жртви и олеснување на пристапот до програмите и мерките за вработување на АВРСМ.

* Овие податоци се наоди од „Процена на потребите за помош и поддршка на жените жртви на насилство кои го напуштиле насилниот партнер и/или донеле одлука за напуштање“ изработена од НВО СЕМПЕР во соработка со Националната мрежа против насилство врз жени и семејно насилство во 2021г.